

(Hekayə)

“Dərd gələndə batmanla gəlir” – belə bir atalar məsəli var. Bəs bütün işlərin tərs gətirirsə necə?

Bu artıq atalar məsəli deyil! Sevgilimlə görüşə bilmədim, düyməm qopdu, qatarda üzündən zəhləm gedən köhnə tanışımla rastlaşdım, dişim ağrımağa başladı, yağış yağdı, taksiyə oturdum – yolda maşın qəzası baş verdiyinə görə tıxaca düşdüm.

Əgər kimsə bu halımda mənə “dərd gəldi, qucağını aç” desəydi, onu eşşək kimi döyərdim.

Əminəm ki, belə bir vəziyyətdə siz də mənim kimi hərəkət edərdiniz.

Bir də ki bu işə bəraət qazandırsamaq da mümkündür.

Buna görə də insanlarla ünsiyyət qurmaq mənim üçün həmişə çətin olur. Arabir ürəyimdən qapı ağzına salınan palaz olmaq keçir. Bütün ömrün boyu özün üçün arxası üstə uzanıb kef elə!..

Amma qapı ağzına salınan belə xoşbəxt palazların da problemləri az deyil. Eh, palazların dərini çəkmək mənə qalmayıb ki!

Bir sözlə, mən taksiyə oturdum və taksi tıxaca düşdü. Payız yağışı maşının damını döyəcləyir, taksometrin hər çıxılışı odlu silahın lüləsindən qopan qırma kimi beynimin içinə dolurdu.

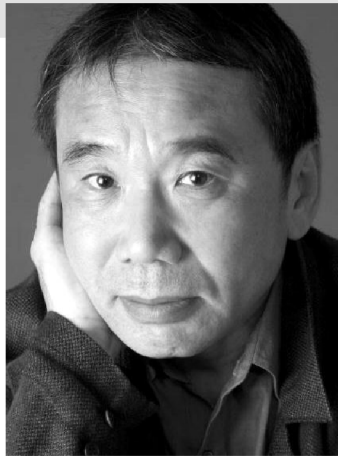
Hələ üstəlik, üç gün idi siqaret çəkməyi tərgitmişdim Nə isə xoş bir şey haqda fikirləşmək istəyirdim, amma ağılıma heç nə gəlmirdi. Həmişə belə olur. Bekarçılıqdan sevgilimi yavaş-yavaş necə soyundurmağa başladığımı gözümlə qabağına gətirdim. Deməli belə. Hər şeydən əvvəl eynəyini burnunun üstündən götürürəm, sonra saatını qolundan açıram, sonra ağır qolbağını çıxarıram, sonra

– Bağışlayın, – sürücü fəvil dilləndi. (Elə təzə-təzə döşlüyün birinci düyməsinə çatmışdım.) – Siz vampirlərin varlığına inanırsız?

– Vampirin? – mən çəşqin baxışlarını sürücünün güzgüdə əks olunan sifətinə zillədim. – Qan içənlərin?

– Bəli! Sizcə, onlar doğrudan da mövcuddur?

– Nədir onların adı? Qanıçən məxləqlər?.. Metaforik xortdanlar?.. Qan sovuran yarasalar?.. Qorxulu filmlərdə-

Haruki Murakami

– Amma vampir – canlı varlığın məğzindəki bütün dəyərlərin dəyişməsi deməkdir.

– Belə çıxır ki, siz canlı varlığın məğzində nəyinsə deyişilə biləcəyi ehtimalını qəbul edirsiniz, amma vampirlərin varlığını yox?

– Mən bir dəfə dediyimdən bir daha dönmürəm.

– Siz lap əməlli-başlı alimsiniz ki!
– Düz yeddi il institutda oxumuşam, – deyib gülümsündüm.

ki vampirlər?.. Yoxsa siz həqiqi vampirləri nəzərdə tutursuz?

– Əlbəttə, həqiqi vampirləri deyirəm! – sürücü dilləndi və maşın yerindən tərpənib ən uzağı 50 santimetr irəlilədi.

– Yox, – cavab verdim. – Bilmirəm. – Bilmirəm, bilirəm. Belə olmaz! İkisindən birini seçin: inanırsız, ya yox?

– İnanmıram.
– Yəni siz vampirlərin varlığına inanmırsız?

– Hə, inanmıram. – Cibimdən siqaret çıxarıb damağıma qoydum, amma yandırmadım.

– *Bəs kabuslara necə, inanırsız?*
– *Məncə, kabuslar doğrudan da mövcuddur.*

– *“Məncə”ylə iş keçməz, lütfəniz göstərib cavab verin: “hə”, ya “yox”?*

– *Hə, – qəti cavab verməyə məcbur oldum, – inanıram.*

– *Deməli, siz kabusların varlığına inanırsız?*

– *Hə, – Amma vampirlərin varlığına inanmırsız?*

– *İnanmıram.*

– *Sizcə, vampir kabusdan nəylə fərqlənir?*

– *Kabus deyilən şey elə bil ki cismani varlığın əks üzüdür – ağızma gələni qınıldatdım. – Belə məsələlərdən mənim siz deyən bir qədər başım çıxmır!..*

– *Hm-m-m.*

– Doğrudan?
– Əlbəttə!
– Nəylə sübut edərsiz?
– Necə yeni nəylə? Mən özüm vampirəm!

Bir müddət cıncını da çıxarmadım. Maşın yerindən tərpənib azı beş metr də irəlilədi. Yağış dayanmadan avtomobilin damını döyəcləyirdi. Sayğac min beş yüzü ötüb-keçmişdi.

– *Bağışlayın, bəlkə, siqaret yandırmaya bir şeyiniz olar?*

– *Buyurun!*
– *Sürücünün mənə uzatdığı “Bic” alışqanıyla siqareti alışdırıb axırıncı üç*

– Belə çıxır ki, siz mənim vampir olduğuma inanmırsız?
– Əlbəttə inanıram, – tez-tələsik cavab verdim. – Dərd arzularsan, dərd səni gəlib tapar...
– Özünü bilirsiniz...
– Siz arabir qan da içirsiniz?
– Bəs necə!
– Yəqin, qanın da cürbəcürü olur: dadlısı, dadsız?

– Elədi. Bax, məsələn, mən sizin qanınıza heç vaxt tamah salmam – çox siqaret çəkirsiniz.

– Tərgitmək istəyirəm, amma bacarmıram.

– Qan içənsənsə, cavan qızların qanını iç. Ən ləzzətli qan onlarındır!

– Deyəsən, mən sizi başa düşürəm. Yeri gəlmişkən, aktrisələrdəng ən dadlı hansının qanı olar?

– Kisimoto Kayokonun. Ləzzəət!!

Sinqodze Kimiyenin də qanı pis olmaz! Amma Momo Kaorinin qanına heç it də tamah salmaz. Bax belə!

– Gərək ağzının dadını biləsən.

– Düzdü!

On beş dəqiqədən sonra ayrıldıq. Mən mənzilimin qapısını açıb içəri keçdim, işığı yandırdım, soyuducudan pivə götürüb boğazımı yaşladım. Sonra sevgilimə zəng etdim. Ona qulaq asasa anladım ki, görüşə bilməməyimizin doğrudan da ciddi səbəbi varmı.

– *Hə, yadımdaykən sənə deyim: heç vaxt Nerima nömrəli qara taksilərə oturma.*

– *Niyə? – o soruşdu.*

– *Onlardan birinin sürücüsü vampirdir.*

– *Nə danışırısan?!*

– *Zarafatsız.*

– *Nədir, qayğıma qalırsan?*

– *Bəs necə!*

– *Nerima nömrəli qara taksisi?*

– *Hə.*

– *Qayğıya görə çox sağ ol.*

– *Daymaz.*

– *Gecən xeyrə qalsın!*

– *Xeyrə qarşı!*

Tərcümə edən:

Rövşən Ramizov